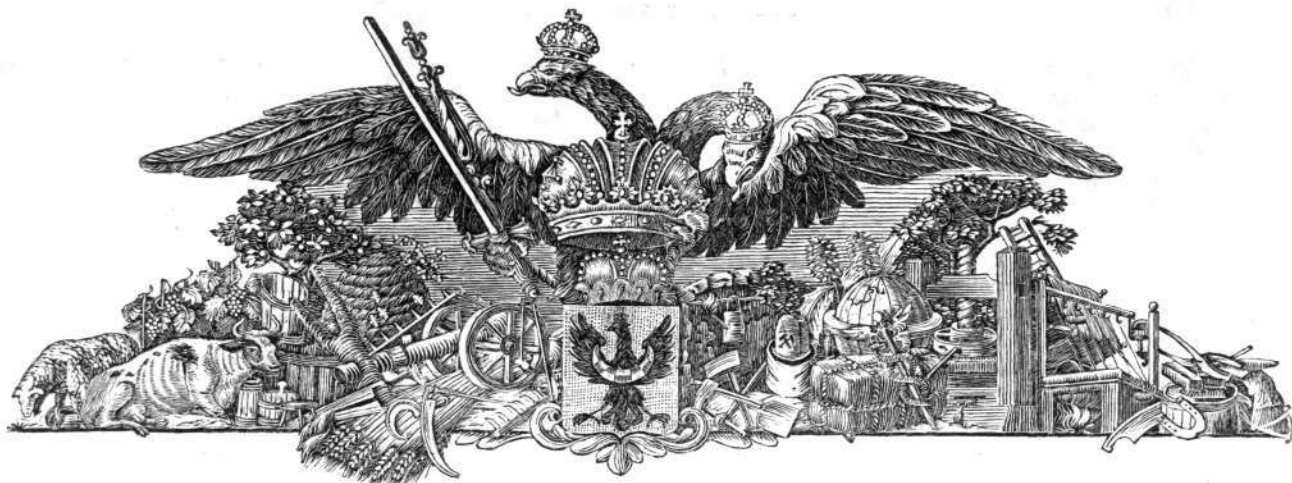

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 16. velikiga serpana 1848.

List 33.

SÉDIM SINÓV.

Povest v pesmi.

Zdélal Jožef Žemlja.

(Dalje.)

Gospá, domú ko pride, pripovduje,
Kar se naključilo je, možu vse;
De vtogotila ni nikoli huje,
Kôt dans nad beračico gerdo se,
K' legati ji v obraz se ne sramuje,
Kar nemogočiga na sveti je;
In kak, namest de dar bi bla ji dala,
Prederzno babo je ozmerijala.

Grof, umin mož, prijazno jo pokréga:
»Glej! bratovska ljudi vse véze véz,
Ne stori ljuba! več v prihodno téga,
Pred neham edin je berač in kuéz,
Obdan zamore biti dans od zléga,
Kdor bil učerej je bogati Kréz,
Gotovo pregrešila si se silno,
De si žalila rev'co tak obilno«.

Pa alj tovarš njem ljubeznjiv ji vstréze
Z naukam in svarjenjem tim lepim?
Razterga svojeglavnosti ji mréze
S pohlevnim glasom svojim in krotkim?
Kaj se! močnejše terma njé še véze
Jo k mislim si u glavo vtolčenim:
Brez uma, brez možgan se zdí ji véra,
De trojce bi imeti móгла ktera.

Kralj Bela pošlje Bana nad Tartare,
Da vajvoda ga vojskim trumam vsém,
Sovražnika krivične vstaviť kvare,
Prederznim ulomiti tile tatém.
Ko grof se bje za pravice stare,
Domá kaj nov'ga se zgodi med tém?
Gospá ob enim znos' sinóv sedmero,
Ko komej mescov steče devetero.

Vsi ljubeznjivi so, čversti in zdravi,
Zaljubit' va-nje mogel bi se vsak;
Pa kaj gospá k porodu svoj'mu pravi,
Ko došel blagoslov je zdej ji tak?
Ah! zgodba gre s siroto ji po glavi,
Serčá njé červ peklen'mu je enák;
Zdej še le gonijo jo Evmenide,
Ne manjka dosti, de ob um ne pride.

Nad njo zgled imate mogočni svéta!
Zapišite globoko v serce si,

Kaj tistim hudiga nebó obéta,
Ki do sirot so neusmiljeni,
Hudoba bla gotovo bi prekléta,
Jih zaničvati u njih revšini.
Sromaka vpitje gor v nebésa sliši,
In serdno za-nj ponaša se nar Viši.

Kakó znebiti se sramote take,
Gospá modruje, misli dan in noč,
Zvijace, pota si umišlja vsake,
Pa uma njé preslaba vsa je moč;
Ker se raztergati ne dajo šake,
Storiti vender zadnjič kaj odlóč?
Naj lepši izrediti sklène déte,
Končati druge vse v nečast si štéte.
(Dalje sledi.)

Kakó kukca (Borkenkäfer)zatréti.*)

Vsak borštnar pozná škodljiviga červa, ki ob kratkim po smerekovih in jelovih gojzdih veliko škodo napravi, če se je v lesu vgnjezdil. Po skušnjah mnogih posestnikov Gradenške fare na Štajarskim, ktere so v létniku c. k. Štajarske kmetijske družbe oznanjene, naj se zoper tega červa takóle ravná: Dèblu dreves, kterih se je ta merčes še le lotil — kar se iz suhotniga in rumeniga smrečja spozná, — se mora toliko od tal, kolikor delavec doseči zamore, krog in krog okoli dveh čevljev po širokim skorja odlušiti ali obeliti. Potem se tebebi nekterikrat po drevesu s kakim čverstim batam ali z ušesmi težke sekire takó, de se drevó kolikor toliko strese. Ta stres pri ti priči kukca umori; in če nisi pri tem ravnanji nobeniga drevesa izgrešil, boš gotovo tudi gojzd daljne škode obvaroval.

Ako ravno ta pomoček ni nov in tudi vselej ne gotov, je vunder le premalo znan, torej ga priporočimo borštnarjem v poskušnjo.

Opomín staršém.

Starši, ne pušajte nikdar majhnih otrok samih! vpijejo vam Novice 8. lista tega léta, kér vam žalostno zgodbo oznanujejo, de sta v Ziráh dva otročiča samá domá pušena s hišo vred zgorela. — Starši, nikakor ni práv ne, de otroci živino pasejo!

(*) Radi bi zvedili, kako se ta lesni červ še sicer imenuje?